

РЕШЕНИЕ

№ 6669

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8478** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ОПП-СДВР срещу Решение № 20151213/05.07.2021 г. по НАХД № 2215/2021 г. на СРС, НО, 19 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 20-4332-020891/01.12.2020 г., издадено от началник група при ОПП-СДВР, с което на К.-К. И. И. е наложена глоба в размер на 2 000 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че постановеното от СРС решение е незаконосъобразно и в противоречие с процесуалните правила. Моли се то да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът - К.-К. И. И. - в съдебно заседание не се явява, представлява се от адв. С., която оспорва касационната жалба и изразява становище, че същата е неоснователна. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю.,

който счита касационната жалба за неоснователна и моли тя да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 22.11.2020 г. около 22:30 часа И. е бил спрян за проверка в качеството си на водач на лек автомобил марка „Рено“, модел „К.“, с рег. [рег.номер на МПС] срещу бл.282 в „Цариградски комплекс“ от служители на 08 РУ-СДВР. При проверката същите се усъмнили, че водачът управлява под влияние на употребата на наркотици. Водачът на МПС-то И. категорично отказал да бъде тестван с техническо средство за употребата на наркотични вещества и техните аналози.

Издаден му бил талон за изследване №093194, връчен му на 22.11.2020 г. в 23:30 часа със задължение да се яви до 00:10 часа на 23.11.2020 г. във ВМА. Видно от талона И. е отказал да направи медицинско изследване.

Съставен бил АУАН бл. № 888066/22.11.2020 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 20-4332-020891/01.12.2020 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество е неправилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Касационният състав приема, че от доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка безспорно се установява описаното в АУАН и НП нарушение.

Неправилен е изводът на СРС, че не е посочен видът на техническото средство, с което е следвало да бъде изпробван водачът, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила. От значение за преценката дали е изпълнен фактическият състав на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, е отказът на водача да бъде изпробван с техническо средство или да даде проба за медицинско изследване, който в случая е отразен както в АУАН, така и в НП. Видът на техническото средство не е от значение

в процесния случай, тъй като водачът не е бил изпробван, поради което няма спор относно резултат от извършена проверка с техническо средство и не е необходимо да бъде анализирана неговата техническа изправност и верността на получения резултат. В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП не е установено изискване за индивидуализиране на съответното техническо средство при отказ на водача да бъде тестван за наличие на наркотични вещества, поради което непосочването на вида техническо средство в АУАН и НП не представлява нарушение и не влияе върху преценката за съставомерността на извършеното деяние от наказаното лице.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20151213/05.07.2021 г. по НАХД № 2215/2021 г. на СРС, НО, 19 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-4332-020891/01.12.2020 г., издадено от началник група при ОПП-СДВР, с което на К.-К. И. И. е наложена глоба в размер на 2 000 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“ на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА К.-К. И. И. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на СДВР сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.